

Ректорові
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
академіку НАН України
професору Губерському Л.В.

Високоповажний Леоніде Васильовичу!

Звертаюся до Вас з приводу необґрунтованої інформації щодо спеціалізованої вченої ради Д. 26.001.15, позаяк обговорення вже вийшло за межі інтернет-видань та соціальних мереж, перейшовши в офіційне річище.

Передусім, найнадійніший критерій – свій власний досвід. Я вступила до докторантури на загальних підставах у 2008 р., концепція роботи була детально обговорена на кафедрі. На жодному етапі виконання і проходження роботи ніяких фінансових «вливань» ніхто не вимагав. Експертиза (до речі, в обов'язки експертів редагування, як ми добре знаємо, не входить, лише оцінка відповідності дисертації певним параметрам) відбувалася вчасно і прискіпливо як на етапі передзахисту (отримала чимало ґрунтовних зауважень, які ретельно виправила, деякі рекомендації пам'ятаю до цього часу і ними послуговуюся), так і на етапі подання до захисту. Оскільки роботу я виконала вчасно, то захист відбувався безоплатно (23 жовтня 2008 р.).

Григорій Фокович Семенюк, без сумніву, заслуговує на пошану як досвідчений адміністратор, відомий науковець, доброзичлива людина. Юрій Іванович Ковалів (експерт моєї дисертації) – знакова постать в українському літературознавстві, мабуть, найприкметніша риса його особистості – він дозволяє собі розкіш висловлювати власну думку і обстоювати її.

Окрім того, склалося так, що наукового консультанта своєї докторської дисертації Гуляка Анатолія Борисовича я знаю вже майже чверть століття, він підтримував і спрямовував мене під час роботи над кандидатською дисертацією, давав важливі не лише наукові і організаційні, але і життєві поради. Глибоко поважаю його як наставника, небайдужого до долі своїх підопічних і після захисту.

Головне – моє глибоке внутрішнє переконання, що корупцію створюють люди, які проявляють ініціативу, пропонуючи свою «конвертовану вдячність» і перекладаючи згодом відповідальність на інших. Безумовно, усі спеціалізовані ради України десь поселяють своїх іногородніх членів, в усіх спеціалізованих радах існує традиція скромнішого чи гоноровішого святкування захистів, але ніхто – ані керівництво рад, ані наукові керівники, не встановлює щодо цього якихось вимог, це добра воля «захисників»: запросити і своїх друзів та

близьких, і (з вдячністю) членів спеціалізованої ради, керівника та опонентів (які далеко не завжди долучаються до святкування усім складом).

Пишаючись своєю приналежністю до корпоративної спільноти Університету Грінченка, яка декларує у своєму середовищі територію, вільну від корупції, ціную попередній досвід докторантури і захисту у – візьму на себе сміливість сказати – нашій спецраді.

Доктор філологічних наук,
професор, професор кафедри української
літератури і компаративістики,
заступник директора з науково-методичної
та навчальної роботи Гуманітарного інституту
імені Бориса Грінченка

О.В.Єременко